

многими согрѣшении тѣбѣвіи.

Пѣснь 5. ірмосъ:

Бѣхімъ съѣтомъ твоимъ бѣже, оутренюющиихъ ти душкі любовію
швари, молюса, та вѣдѣти слове бѣжій, истиннаго ега ѿ
мрака грѣховнаго азывающа.

Терпѣніемъ твоимъ мѣченіе мѣдре, беззаконнѹющиихъ
стремлѣнія, и мѣкъ ѿзлобленія, и ѿпалѣнія гавѣ
терпѣла есі, бѣженнамъ пособіемъ отражденія.

Проповѣда слово благочестівое, прѣтнаѧ шествія далече,
мѣченіе бѣгомъдре, шествіяла есі, и заблужденныѧ
къ свѣтѣ ѿбрағія есі, тмою водамиѧ суетства.

Воздвиженія бывъ гакоже агнецъ, мѣніе на дре во, желе з
ныхъ ногтей терпіши терзанія, гакоже безплотенъ
блаженіе, оумерціленія дѣтельство товлачаѧ. Богоодличенія:

Воплощенно воистинѣ слово оче, ѿ чтыхъ чтаѧ дво
кровей твоихъ родилъ есі, во двою товершеннѣ естествѣ,
единой же упостаси, богорадованія. Пѣснь 5. ірмосъ:

Житійское море, воздиаемое зра напастей бурею, къ тихомъ пристанищѣ
твоемъ притекъ волюти: возведи ѿ тай животъ мои многоматибе.

Помызлахъ есі словесы твоими архенными, чтыѧ къ
подвигомъ жены, и низложише мѣніе врага, мѣжескими
бореніи, неупрѣнія вѣкацы исплетоша.

Вѣростпо да яхъ душъ отградивъ, лѣкавствія лѣхи терпѣ
ніемъ рани низложилъ есі, и побѣды вѣнецъ ѿ бгла
прѣалъ есі доисточдане.

Каплеми кровей твоихъ, ѿшльскій пламень мѣніе христовъ
погасилъ есі, и росою болѣзней твоихъ, благочестивыхъ
душкі ѿросилъ есі, ѿ пламене прелести избавивъ. Но:

Иже вси ѿнодъ разумѣй гако бѣ, и видимѣй твари,
во ѿтробѣ твою вселися воистинѣ, и плоть бысть,
человѣки изидла приходѣ.

Пѣснь 5. ірмосъ:

Росодательни ѿбш пачь содѣла агглаз преподобнымъ отрокомъ,